

LA MEVA LLENGUA

Apel·les Mestres

No em preguntis per què, però l'estimo
de cor la meva llengua;
no ho preguntis en va, sols puc respondre't:
"L'estimo perquè sí, perquè és la meva".

L'estimo perquè sí; perquè eixa parla
és la parla mateixa
que al son d'una non-non la més hermosa
bressa amorosament ma son primera.

L'estimo de tot cor, per catalana,
l'estimo perquè en ella
la rondalla primera em contà l'àvia
un capvespre d'estiu mentre el sol queia.

L'estimo de tot cor, perquè en descloure's
l'exquisida ponzella
de mos vint anys, aquell sublim "t'estimo"
va dictar-me l'amor en eixa llengua.

L'estimo de tot cor, perquè la parlen
els meus amics de sempre,
els que ploren amb mi i els que amb mi riuen,
els que em criden avant! i avant m'empenyen.

L'estimo de tot cor, perquè cigales,
i espigues i roselles,
i els rossinyols i el mar i el cel i l'aire
sos grans secrets en català em revelen.

L'estimo de tot cor, perquè no en trobo
de més franca i més bella...
I em preguntes per què? I això em preguntes?
L'estimo perquè sí, perquè és la meva.